Geachte leden van de Statencommissie,

De normen voor windturbines in Nederland zijn te soepel gesteld en behoren tot de ruimste van Europa. Dit resulteert in ernstige hinder én bovenal gezondheidsschade voor degenen die naast een windmolen wonen. Verder zijn windturbines desastreus voor biodiversiteit, recreatie en een aanslag op cultureel erfgoed. Ze helpen ons bij de energietransitie, maar het zijn geen onschuldige machines en bovenal geen doel op zich. Plaatsing dient daarom met uiterste zorg te gebeuren.

Voorheen deelde de provincie deze mening en stelde bovenwettelijke normen om schade door windmolens te beperken. Maar in de voorliggende omgevingsverordening wordt dit losgelaten.

Dit is de hoofdprijs voor de energie-industrie die gretig gebruik maakt van de SDE subsidies.

Álle volledige RES zoekgebieden komen ineens in beeld. Een vergunning wordt in de praktijk niet geweigerd, of er draagvlak is bepaalt het college van B&W, de burger heeft geen beslissingsbevoegdheid in het participatietraject en de Raad van State toetst marginaal waardoor 99% van de bezwaren wordt afgewezen, terwijl het Activiteitenbesluit notabene in strijd is met het Europees recht.

Kortom, de omwonenden verkeren in een uiterst onzekere rechtspositie en de provincie dreigt nu het laatste restje bescherming weg te nemen. Onterecht ook nog eens, want het RES doel van 35Twh op land is al gehaald en er zijn betere alternatieven beschikbaar.

Dank voor uw aandacht.

Stefan de Bruijn,

Amsterdam